

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/60/2019
Identifikačné číslo spisu: 6717010072
Dátum vydania rozhodnutia: 22.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6717010072.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej, JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci obvinenej R. L. a spol., pre prečin podvodu § 221 ods. 1 Tr. zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. júla 2020 v Bratislave, o dovolaní obvinených R. L. a H. Y. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. marca 2019, sp. zn. 4To/12/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolania obvinených R. L. a H. Y. sa o d m i e t a j ú.

Odôvodnenie

Okresný súd Zvolen rozsudkom z 24. októbra 2018, sp. zn. 4T/28/2017 (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“), podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušil u obvineného H. Y. rozsudok Okresného súdu Ružomberok z 23. novembra 2016, sp. zn. 1T/80/2016, právoplatný dňa 5. apríla 2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 5. apríla 2017, sp. zn. 2To/9/2017, vo výroku o vine pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., celý výrok o treste, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený a určená skúšobná doba v trvaní 2 rokov ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Okresný súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku Okresného súdu Ružomberok z 23. novembra 2016, sp. zn. 1T/80/2016, uznal obvinenú R. L. za vinnú v bode 1/ a 2/ rozsudku z pokračovacieho prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2016 vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2016 a obvineného H. Y. v bode 1/ až 3/ rozsudku za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. účinného do 31. decembra 2016, s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. účinného do 31. decembra 2016, a to v bode 1/ a 2/ rozsudku vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2016, na tom skutkovom základe, že

1/ R. L. a H. Y. po predchádzajúcej vzájomnej dohode, potom čo v mesiaci jún 2015 v obci L., okres B., obecný úrad v obecnom rozhlase prezentoval firmu H. Y. - R. so sídlom X. X. H. XXX/X Y., IČO:

XX XXX XXX, ako firmu zaoberajúcu sa kamenárskymi prácami a budovaním hrobových miest a pomníkov, dňa 29. júna 2015 v čase asi o 18.00 hod. na obecnom cintoríne v obci L. uzatvorili s poškodenou L. H. zmluvu o dielo, kde predmetom zmluvy bola dodávka a montáž urnového hrobu s pomníkom v termíne do 30. septembra 2015, následne po podpise zmluvy obžalovaná R. L. od poškodenej prevzala peňažnú zálohu vo výške 525 eur, pričom vopred vedeli, že zmluvu nedodržia, avšak v dohodnutom termíne vykonali práce v hodnote 135,52 eur, napriek telefonickým urgenciám urnový hrob nedodali a finančné prostriedky dodnes nevrátili, ktorým konaním spôsobili poškodenej L. H., nar. XX. S. XXXX, bytom L., R. XXX/XX, škodu vo výške 389,48 eur,

2/ R. L. a H. Y. po predchádzajúcej vzájomnej dohode, potom čo dňa 3. februára 2015 v obci G. K., okres F., obecný úrad v obecnom rozhlase prezentoval firmu H. Y. - R. so sídlom X. X. H. XXX/X Y., IČO: XX XXX XXX, ako firmu zaoberajúcu sa kamenárskymi prácami a budovaním hrobových miest a pomníkov, dňa 3. februára 2015 v presne nezistenom čase na obecnom cintoríne v obci G. K. uzatvorili s poškodeným R. G. zmluvu o dielo, predmetom ktorej bola dodávka a montáž na hrobovom mieste, a to obloženie žulou, vybetónovanie a polozenie platne s termínom dodania do 30. júla 2015, po podpise zmluvy H. Y. prevzal od poškodeného finančnú hotovosť vo výške 1 000 eur ako zálohu, pričom vopred vedeli, že zmluvu nedodržia, avšak v dohodnutom termíne vykonali práce v hodnote 148,48 eur, ďalšie práce v dohodnutom termíne a ani neskôr nedodali a finančné prostriedky nevrátili, ktorým konaním spôsobili poškodenému R. G., nar. XX. E. XXXX, bytom G. K. č. XX škodu vo výške 851,52 eur.

3/ H. Y. vystupujúc pod obchodným menom H. Y. - R., so sídlom X. X. H. XXX/X, Y., IČO: XX XXX XXX, v úmysle vylákať finančnú prostriedky dňa 13. mája 2015 v Z., uzatvoril zmluvu o dielo s Y. F., nar. XX. R. XXXX, trvale bytom Z. XXX, ktorej predmetom bolo zhotovenie hrobového miesta - dvojhrobu s pomníkom a doplnkami v cene 3 200 eur s termínom dokončenia diela do 30. septembra 2015, pričom pri podpise zmluvy prevzal od poškodeného zálohu vo výške 1 600 eur, avšak v dohodnutom termíne vykonal len rozbitie starého pomníka a betónový základ v hodnote prác 533,84 eur, ďalšie práce v zmysle uzatvorenej zmluvy napriek viacerým urgenciám zo strany poškodeného a jeho rodinných príslušníkov nevykonal, pričom obvinený konal už v čase uzatvárania zmluvy s úmyslom predmetné dielo nezhotoviť, nakoľko nemal oprávnenie na prevádzkovanie remeselnej živnosti s predmetom podnikania kamenárstvo, ani príslušnú odbornú spôsobilosť na jej vykonávanie a nedisponoval priestormi na zhotovenie diela, čím poškodenému Y. F. spôsobil škodu vo výške 1 066,16 eur.

Okresný súd v prípade obvinenej R. L. podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože trest uložený obvinenej rozsudkom Okresného súdu Brezno z 30. októbra 2010, sp. zn. 3T/36/2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. mája 2018, sp. zn. 3To/16/2018, vo výmere 6 a pol roka so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Obvinenému H. Y. okresný súd podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., uložil spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 a pol roka nepodmienečne, a to so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Obvinenému H. Y. bol podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze podnikať, pôsobiť ako štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je podnikanie, alebo vykonávať z iného právneho dôvodu pôsobnosť takého orgánu vo výmere 5 rokov.

Okresný súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený obvinenému H. Y.:

- rozsudkom Okresného súdu Brezno z 30. októbra 2017, sp. zn. 3T/36/2017, v spojení s uznesením

Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. mája 2018, sp. zn. 3To/16/2018, vo výmere 5 a pol roka, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti, spočívajúci v zákaze podnikat', pôsobiť ako štatutárny orgán alebo člen štatutárneho orgánu právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je podnikanie, alebo vykonávať z iného právneho dôvodu pôsobnosť takého orgánu vo výmere 5 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,

- trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica zo 14. júna 2017, sp. zn. 1T/49/2017, ktorým súd u obvineného H. Y. upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Ružomberok z 23. novembra 2016, sp. zn. 1T/80/2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 5. apríla 2017, sp. zn. 2To/9/2017, vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V ostatných častiach zostal rozsudok Okresného súdu Brezno z 30. októbra 2017, sp. zn. 3T/36/2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. mája 2018, sp. zn. 3To/16/2018, a trestný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica zo 14. júna 2017, sp. zn. 1T/49/2017, nedotknutý.

Okresný súd okrem toho podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obvinených R. L. a H. Y. povinnosťou spoločne a nerozdielne pre skutok 1/ rozsudku nahradiť poškodenej L. H. škodu vo výške 389,48 eur a podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal Y. F. s jeho nárokom na náhradu škody pre skutok 3/ a L. H. so zvyškom jej nároku na náhradu škody na civilný proces.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 21. marca 2019, sp. zn. 4To/12/2019 (ďalej len „krajský súd" alebo „odvolací súd"), podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolania obvinených R. L. a H. Y. ako nedôvodné čo do výroku o vine i treste.

Deklarujúc naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., obvinení cestou ustanovenej obhajkyne dňa 17. júla 2019 napadli dovolaním uznesenie krajského súdu ako i konanie, ktoré vydaniu tohto rozhodnutia predchádzalo.

Uplatnený dovolací dôvod podľa mienky obvinených napĺňa okolnosť, že vo veci konajúce súdy sa pri hodnotení vykonaných dôkazov nedostatočne vysporiadali so všetkými skutočnosťami, ktoré majú podstatný vplyv na rozhodnutie pri ustálení záveru o ich vine.

Právne posúdenie skutku ako trestného činu podvodu, resp. iného trestného činu, podľa obvinených neobstojí. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že mali záujem vykonať dohodnuté práce, keďže tieto aj sčasti boli vykonané.

Pokiaľ ide o skutok týkajúci sa poškodenej L. H., medzi poškodenou ako objednávateľom a zhotoviteľom - firmou H. Y. - R., bola uzatvorená zmluva o dielo, pričom o prevzatí zálohy na dielo bol vystavený príjmový pokladničný doklad. V tomto prípade bolo dielo aj sčasti vykonané, avšak následne, ako došlo pre objektívne dôvody zo strany zhotoviteľa k omeškaniu vykonania diela, bol medzi poškodenou a obvinenými odsúhlasený náhradný termín zhotovenia diela a zároveň bola poškodenej ako kompenzácia za omeškanie poskytnutá zľava z ceny diela.

V prípade skutku ohľadom poškodeného R. G. bola medzi poškodeným ako objednávateľom a firmou H. Y. - R. ako zhotoviteľom uzatvorená zmluva o dielo, pričom o prevzatí zálohy na cenu diela bol vyhotovený príjmový pokladničný doklad. Dielo bolo aj sčasti vykonané, rovnako boli poškodenému vysvetlené aj dôvody omeškania sa so zhotovením a dokončením diela.

Obvinení osobitne podotkli, že sa ani v jednom z uvedených prípadov nezatajovali, komunikovali s poškodenými, pričom ich záujmom bolo objednané dohodnuté práce, t. j. dielo vykonať, k čomu aj

sčasti v oboch prípadoch došlo. Ich nedokončenie bolo zapríčinené výlučne z nezavinených objektívnych dôvodov.

Obvinení uviedli, že v súvislosti s uzatvorenými zmluvami o dielo nikdy nepopreli prevzatie preddavku, zálohy poskytnutej záujemcami o vykonanie diela, pričom pri prevzatí zálohy každému záujemcovi samostatne vystavili príjmový pokladničný doklad, ktorý bol navyše vlastnoručne podpísaný zhotoviteľom H. Y. Obvinení podľa vlastných slov rovnako vždy vystavili a uzatvorili písomnú zmluvu o dielo. Ich konanie teda nemožno označiť za protiprávne.

Po právnej stránke, samotným prevzatím zálohy na dielo, sa podľa mienky obvinených táto stáva vlastníctvom zhotoviteľa, teda prechádza ako príjem do majetku zhotoviteľa, ktorý ho preto môže použiť aj na iné svoje podnikateľské aktivity. Peniaze poskytnuté ako preddavok (záloha) na úhradu odmeny - ceny diela, preto nie sú pre zhotoviteľa cudzou vecou, z čoho vyplýva, že aj keď dielo nevyhotovil riadne a včas a poskytnutý preddavok (zálohu) ani nevrátil, nemôže sa dopustiť trestného činu podvodu podľa § 221 Tr. zák. či sprenevery podľa § 213 Tr. zák.

V nadväznosti na uvedené obvinení poukázali na jedno z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (3Tz/17/2001), v zmysle ktorého prevzatím aj čiastkových platieb alebo záloh sa financuje celková činnosť zhotoviteľa a nielen činnosť, na ktorú je preddavok poskytnutý. Zhotoviteľovi vzniká prevzatím preddavku záväzok dielo zhotoviť, ale najmä povinnosť prevzatý preddavok zúčtovať podľa výsledkov týkajúcich sa nákladov na dielo. Až vo chvíli, keď zhotoviteľ dielo nezhotoví a neodovzdá, potom sa preddavok môže označiť občianskoprávnou terminológiou ako bezdôvodné obohatenie. Táto situácia však nič nemení na tom, že aj záloha a čiastočné plnenia na cenu budúceho diela sa stávajú majetkom zhotoviteľa a ten ich môže použiť na vlastné účely.

Nepostačuje teda len samotné nedodržanie lehoty na vyhotovenie diela - prác, aby tu mohol existovať právny názor o podvode či sprenevere. V prípade inkriminovaných skutkov ide podľa názoru obvinených o občianskoprávny vzťah nemajúci trestnoprávnu rovinu.

Skutok, resp. konanie totiž môže byť podľa obvinených posudzované ako trestný čin podvodu iba za predpokladu, že páchatel' už na samotnom začiatku kontaktu s poškodenými koná s podvodným úmyslom, čo sa v daných prípadoch nestalo. Vykonaným dokazovaním nebola preukázaná subjektívna stránka prečinu podvodu.

Záverom obvinení navrhli, aby dovolací súd zrušil uznesenie krajského súdu ako i rozsudok okresného súdu a zároveň prikázal súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Okresná prokuratúra Zvolen sa k dovolaniam obvinených vyjadrila prostredníctvom tamojšej prokurátorky dňa 20. augusta 2019 v tom smere, že sa nestotožňuje s argumentáciou obvinených, nakoľko súdy na oboch stupňoch postupovali správne a v súlade so zákonom.

Rozhodnutia súdov sú založené na správnom posúdení zisteného skutku. Dôkazy vykonané v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní podľa prokurátorky preukázali, že skutky sa stali a že tieto majú všetky obligatórne znaky trestného činu podvodu. Poškodení poskytli obvineným zálohy už pri podpise zmluvy, teda keď ešte žiadne práce neboli zo strany obvinených vykonané. Ako vyplýva aj zo zmlúv o dielo, zaplatenie ceny za dielo bolo spájané s dokončením a odovzdaním diela, preto poskytnuté zálohy nemôžu byť považované za splátku ceny za dielo. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obvinení v určenom termíne realizovali len časť diela, dielo v dohodnutom termíne a ani následne nedokončili, poškodeným doposiaľ nevyúčtovali, nevrátili zvyšnú časť zálohy. Poškodení si následne na vlastné náklady zabezpečili dokončenie diela. Zo spisu Okresného súdu Banská Bystrica, vedeného pod sp. zn. 1T/49/2017, je zrejmé, že obvinení uzatvárali písomné zmluvy o dielo aj s inými poškodenými už v období od roku 2013. Vo väčšine prípadov vykonali len základné betonárske práce, prakticky ani jednu minimálne zo 62 zákaziek nedokončili, finančné prostriedky poskytnuté poškodeným nevrátili. Teda si podľa názoru prokurátorky museli byť vedomí ďalších početných zákaziek týkajúcich sa vyhotovenia

hrobových miest na základe zmlúv o dielo uzatvorených od roku 2013 s ďalšími poškodenými, ktoré diela podľa zmluvy nedokončili a aj napriek tomu opätovne uzatvorili aj zmluvy s poškodenými L. H. a R. G..

Keďže dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. v posudzovanom prípade nenastal a dovolaním napadnuté rozhodnutia sú zákonné, je podľa názoru prokurátorky Okresnej prokuratúry Zvolen namieste odmietnuť dovolania obvinených v zmysle § 382 písm. c) Tr. por.

Najvyšší súd ako súd dovolací v intenciách § 378 Tr. por. predbežne preskúmal dovolania obvinených, nezistiac dôvod pre ich formálne odmietnutie postupom podľa § 382 písm. a), b) alebo d) až f) Tr. por. Na strane druhej však v oboch prípadoch dospel k zrejmemu záveru o nesplnení dôvodov dovolania v zmysle § 382 písm. c) Tr. por.

Hneď na úvod pritom najvyšší súd považuje za potrebné dať obom dovolateľom do pozornosti, že dovolanie v zmysle § 368 a nasl. Tr. por. si nemožno zamieňať s odvolaním, a teda s tretím stupňom v rámci súdneho konania, ktorým sa za rovnakých podmienok možno účinne domáhať zmeny napadnutého rozhodnutia. Dovolanie patrí k mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že pri jeho uplatnení musí výrazným spôsobom prevyšovať záujem na zákonnosti a spravodlivosti súdneho rozhodnutia nad jeho stabilitou. Tomu zodpovedá aj taxatívny výpočet dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1, ods. 3 Tr. por., ktorými sa možno domáhať zmeny právoplatného rozhodnutia, resp. aj jemu predchádzajúceho konania.

V úzkej nadväznosti na uvedené nemožno opomenúť ani právnu úpravu prieskumnej povinnosti dovolacieho súdu, pokiaľ ide o jeho viazanosť dôvodmi podaného dovolania v zmysle § 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por., ktorá sa netýka formálno-právneho uplatnenia niektorého (či viacerých) z dovolacích dôvodov upravených v § 371 ods. 1 až ods. 3 Tr. por., ale vecných chýb, ktoré dovolateľ vo svojom podaní namietol (pozri R 120/2012). V súlade s tým teda zodpovednosť za kvalitu podaného dovolania znáša výlučne dovolateľ, ktorý svojím podaním určuje mantinely prieskumnej povinnosti dovolacieho súdu. To v praktickej rovine znamená, že najvyšší súd nebude preberať jeho aktivitu a iniciatívne zisťovať ďalšie (v dovolaní neznačené) chyby napadnutého rozhodnutia alebo aj jemu predchádzajúceho konania, ktoré by zodpovedali niektorému z prípustných dovolacích dôvodov.

Obvinení sa prostredníctvom svojich podaných dovolaní zhodne domáhajú vyslovenia záveru o naplnení dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Podľa tohto ustanovenia dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci rozhodovacej praxe najvyšší súd na adresu citovaného dovolacieho dôvodu stabilne podotýka, že tento pripúšťa dve alternatívy, ktorými sa možno (za splnenia i ďalších podmienok) účinne domáhať jeho naplnenia. Môže ísť buďto o výhradu založenú na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku (jeho právnu kvalifikáciu), alebo o námietku týkajúcu sa nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia. Za každých okolností však musí ísť o pochybenie právne, nikdy nie skutkové, keďže to explicitne vylučuje dikcia vety za bodkočiarkou § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Najvyšší súd z titulu dovolania obvineného (prípadne osôb uvedených v § 369 ods. 5 Tr. por.) či generálneho prokurátora podľa § 369 ods. 2 Tr. por., teda nemôže preskúmať správnosť zisteného skutku a postup, akým konajúce súdy hodnotili dôkaznú situáciu, nakoľko k takejto činnosti nedochádza na poklade hmotnoprávnych, ale procesných ustanovení (k tomu pozri bližšie: R 57/2007, ZSP 46/2013, R 47/2014). Inými slovami, dovolací súd je zásadne viazaný skutkovým stavom (ako je uvedený v napadnutom rozhodnutí), ku ktorému vo veci dospeli nižšie konajúce súdy. Namietanie rozsahu vykonaného dokazovania či nesúhlas s jeho hodnotením, nenaplnia zákonné atribúty žiadneho z prípustných dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Analyzujúc dovolateľmi vznesené námietky, dospel najvyšší súd k záveru, že títo sa primárne domáhajú

vyššie uvedenej neprípustnej revízie skutkových zistení.

Pod tzv. skutkové, a teda v tomto dovolacom konaní nulitné námietky, treba zaradiť to, keď obvinení spochybňujú hodnotenie dôkaznej situácie nižšie konajúcimi súdmi, resp. keď uvádzajú, že z vykonaného dokazovania bol preukázaný ich záujem vykonať dohodnuté práce. Skutkovú povahu treba obdobne pričítať i tej argumentácii, prostredníctvom ktorej sa obvinení bližšie vyjadrujú k skutkovým okolnostiam týkajúcim sa poškodených L. H. a R. G.. Za celkom irelevantné treba potom označiť i tú časť podania, v rámci ktorej obvinení objasňujú, akým spôsobom dochádzalo k uzatváraniu zmlúv o dielo či preberaniu záloh poskytnutých záujemcami, vrátane vystavovania príjmových pokladničných dokladov, preukazujúcich ich prevzatie.

Obsahový rámec uplatneného dovolacieho dôvodu nenapĺňa ani ďalšia námietka obvinených, založená na nepreukázaní subjektívnej stránky prečinu podvodu.

V tomto ohľade najvyšší súd poukazuje na svoju stabilnú rozhodovaciu prax, v zmysle ktorej motív páchatel'a a subjektívna stránka trestného činu sú znaky, ktoré sa síce týkajú psychiky páchatel'a, ale prejavujú sa navonok v spáchanom skutku a dokazujú sa rovnako ako objektívne znaky trestného činu (konanie, následok a príčinný vzťah). Namietanie ich nezistenia alebo nesprávneho či neúplného zistenia v dôsledku nevykonania dokazovania alebo nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania až v dovolaní predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nepripúšťa (ZSP 40/2010). To znamená, že dovolací dôvod nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia (S 3/2011).

Dovolací súd, v nadväznosti na ostatne citované, len okrajovo poukazuje na znenie inkriminovaných skutkov, kde sa v podstate zhodne uvádza, že obvinení po predchádzajúcej vzájomnej dohode uzatvorili s (poškodenou) osobou zmluvu o dielo, od tejto prevzali zálohu, pričom vopred vedeli, že obsah tejto zmluvy z ich strany nebude dodržaný.

Sumarizujúc, z vyššie vyjadreného vyplýva, že najvyšší súd si neosvojil tvrdenia obvinených o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. (či akéhokoľvek iného dovolacieho dôvodu, ktorý by zodpovedal vytýkaným pochybeniam) v preskúmvanej trestnej veci, a preto postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. ako jednoznačne nedôvodné odmietol ich dovolania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.